

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto din 40.—, za pol leta din 20.—, za četrt leta din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne in samoupravne nameščence in upokojence

Za zvišanje prejemkov

Predsedniku in podpredsedniku kr. vlade, fin. ministru in banu dravske banovine so naše strokovne organizacije poslane tole spomenico:

Podpisane organizacije smo v mnogih spomenicah in predstavkah opozarjale na obupen položaj, v katerega so zašli javni uslužbenci in upokojenci in njih družine zaradi ogromnega porasta cen prav vsem življenjskim potrebščinam. V vsaki teh predstavk smo poudarili neodložljivost pomoči, ki bo uspešna le tedaj, če bo naše delo nagrajeno v razmerju s tržnimi cenami tako, da bodo naši osebni kakor skupni družinski prejemki predstavljali resničen eksistenčni minimum. V poslednjem času smo naslovili na Vas zopet dve predstavi, prvo dne 14. oktobra leta 1940., drugo letos dne 27. januarja. V obeh so podrobneje prikazane utemeljene zahteve, zato jih danes ne ponavljamo. Opozarjamo le, da se je v mescu januarju t. l. po ugotovitvah Narodne banke zopet dvignil življenjski indeks in je bil ob koncu tega mesca za 53,3 % večji kakor ob začetku evropske vojne. V dravski banovini se je indeks povečal še bolj.

Ker vse naše dosedanje stremelje, vse naše spomenice in predstave niso prinesle uspeha, se danes ponovno obračamo na Vas v polnem pričakovanju, da bomo naši razumevanje za čim hitrejšo in uspešno ureditev našega položaja.

Po vesteh, ki so jih prinesli dnevni listi, pripravljata kr. vlada uredbo, po kateri bi se za drž. uslužbence in upokojence uvedla posebna aprovizacija. S podporo, ki bi jo dajala država, naj bi jim bila omogočena v nabavljalnih zadrugah nabava življenjskih potrebščin za nižjo ceno. Ker uredba še ni izšla, nam je nemogoče zavzeti to tega in takega reševanja našega gmotnega vprašanja določno stališče. Kljub temu pa izražamo dvom, da bi mogle take aprovizacije urediti naš gmotni položaj. Za resnično ureditev obstajata po našem globokem prepričanju samo dve možnosti: ali **znižanje cen** vsem industrijskim in kmetijskim proizvodom ali pa **zvišanje naših prejemkov** na višino, ki bo ustrezala naraslim cenam. Da bi bila rešitev trajna, bi bilo v bodoče naše prejemke avtomatsko uravnavati vsak mesec v razmerju s cenami po indeksu Narodne banke.

Iste dne so naše organizacije poslane skupni predstavi tudi kr. namestnikoma gg. Peroviću in Stankoviću. Predstavi glasita:

Ogromno narasle cene vsem tudi najneogibnejšim življenjskim potrebščinam so spravile vse javne uslužbenke in upokojence in njih družine v naravnost obupen položaj. Življenjski indeks je po ugotovitvah Narodne banke porastel od septembra 1939 do januarja 1941 za 53,3 %. Neogibno so potrebni takojšnji ukrepi, s katerimi naj se naši osebni in družinski prejemki dvignejo na višino, ki bo sorazmerno naraslim cenam predstavljala resničen eksistenčni minimum za nas in naše rodbine. Ureditev posebne aprovizacije za drž. uslužbenke in upokojence, kot jo namerava uvesti s posebno uredbo kr. vlada, našega položaja ne bo mogla rešiti.

V svoji veliki stiski se obračamo na Vas, g. kralj. namestnik, s prošnjo, da nas podprete v naših upravičenih zahtevah in pripomorete s svojim vplivom k čim prejšnji ureditvi našega položaja.

29 stanovskih organizacij nameščencev in upokojencev, ki imajo svo-

je sedeže v Ljubljani, je poslalo kraljevskemu namestništvu naslednji dopis:

»Aksijski odbor organizacij državnih in javnih nameščencev ter upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani prosi najvišje zaslombe v pravični borbi za doseg človeškemu dostojanstvu primerne življenja.

Državni in samoupravni nameščenci ter upokojenci in naše družine živimo zaradi velikanskega dviga cen najnujnejšim življenjskim potrebščinam naravnost v bedi. Vsak drug sloj je dosegel sorazmerno povišanje dohodkov, le mi, ki služimo državi in samoupravnim oblastvom ali ki smo jim dali nekoč svoje najboljše sile, imamo plače, ki so daleč pod eksistenčnim minimumom in veliko slabše od dohodkov katerega si bodi drugega delovnega sloja v državi. Zato nas tarejo pomanjkanje, dolgovi in moreča skrb, kako bomo jutri nahranili in oblekli sebe in svoje družine. Niti za te izdatke že davno več ne zadostujejo naše mesečne plače. Da ne pretiravamo, je javno ugotovil dne 17. februarja 1941 sam g. ban dravske banovine v svojem ekspoziciju pri proračunski razpravi banskega sveta v Ljubljani.

V neomajnem zaupanju, da bo kralj. namestništvo zastavilo ves svoj vpliv, da bo kr. vlada nemudoma pravično uravnala naše osebne in družinske prejemke v razmerju z naraslo draginjo, prosimo, da sprejmete zagotovilo naše globoke vdanosti.«

Iste organizacije so poslane predsedniku in podpredsedniku kr. vlade, fin. ministru ter ministroma dr. Kulovcu in dr. Kreku spomenico:

»Pomanjkanje in dolgovi, ki ženejo drž. in javne uslužbenke ter upokojence spričo nevzdržne draginje v bolezen in obup, na drugi strani pa odlašanje z ureditvijo njih dohodkov v razmerju k naraščajoči draginji, silijo podpisane organizacije, da se danes vnovič obrnejo na Vas in Vas opozore na potrebo nujne in uspešne rešitve tega neodložljivega vprašanja.

Pri največji uvidevnosti, da zahtevajo izredni časi prav od nas, ki nam je država in javno oblastvo delodajalec, žrtev, in pri najboljši volji, da damo kot dobri državljani drugim slojem vzgled, smo prisiljeni ugotoviti, da je naš položaj dan za dnem obupnejši. Nikakor ne zmoremo več izdatkov za najosnovnejše življenjske potrebščine. Le še z zadolževanjem in iskanjem izrednih dohodkov se bomo zoper bedo. Celotni uradniki višjih položajev so daleč pod eksistenčnim minimumom, kako je šele z uradniki nižjih skupin, z zvaničniki, služitelji in dnevničarji.

Da naš klic po neodložljivi pomoči ni izraz notoričnega nezadovoljstva, je javno ugotovil sam g. ban dravske banovine, dr. Marko Natlačen, na zasedanju banskega sveta v Ljubljani dne 17. februarja 1941, ko je z vso uvidevnostjo in dobrim poznanjem razmer priznal 39 tisočim javnim uslužbenecem v naši banovini patriotizem, disciplino in skrajno požrtvovalnost. Ugotovil je, da so bili dohodki za januar 1941 za okroglo 40 % pod eksistenčnim minimumom v razmerju z eksistenčnim minimumom v letu 1938, in da je del uslužbenstva proletariziran, drugi del pa živi podproletarsko. Odstotek v takih razmerah živečega aktivnega drž. nameščenstva znaša po njegovih navedbah 89, če bi pa upošteval še upokojence bi se dvignil gotovo na 95 %. Njegovim pomenljivim besedam, da »je potrebno storiti vse«

da se državnim, javnim uslužbenecem in upokojencem »dvignejo prejemki do višine, ki bo omogočala človeškemu dostojanstvu primerno življenje«, nimamo dostaviti drugega kot to, da ima zavlačevanje rešitve našega gmotnega vprašanja dan na dan hujše posledice.

Prepričani smo, da tudi Vi uvidivate potrebo po nujni rešitvi iz naše stiske, ki je možna zdaj le še s povišanjem naših plač v sorazmerju s podražitvijo vseh življenjskih potrebščin, zato Vas prosimo, da zastavite za pravično ureditev naših dohodkov ves svoj vpliv.

Ako bi bila ureditev našega položaja z rednimi davčnimi viri nemogoča, naj pristopi država k izrednim meram, eventualno tudi k oddaji premoženja, da se s tem ustavi naraščanje draginje in utrdi vrednost denarja.«

Banu dravske banovine so poslane organizacije sledeči dopis:

»Aksijski odbor drž. in javnih nameščencev ter upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani je na svoji seji dne 4. marca 1941 sklenil, da se vam iskreno zahvali za tehtne besede, ki ste z njimi pravično predložili javnosti naš obupni gmotni položaj. S priznanjem našega patriotizma, discipline in skrajne požrtvovalnosti ste dali naši borbi, da se povišaje naši osebni in družinski dohodki v razmerju s podražitvijo življenjskih potrebščin, neprecenljivo moralno oporo. Le to bi si dovolili pripomniti, da so se Vaše be-

sede nanašale le na aktivne nameščence, da pa so v enakem položaju tudi naši upokojenci. Odstotek tistih aktivnih in upokojenih drž. in javnih nameščencev, ki so njih dohodki pod eksistenčnim minimumom, bi ob upoštevanju le-teh pokazal še poraznejše število, saj bi gotovo presegel 95 %.

Prepričani smo, da bo Vaš poudarek, da je takojšnja pomoč neodložljiva, vendarle izzval poklicane čimtelje, da ne bodo več odlašali z rešitvijo tega prevažnega socialnega vprašanja. Prosimo Vas, veselo spoštovani gospod ban, da tudi v bodoče podpirate naše napore in nenehoma aplirate na kraljevsko vlado, naj to nevzdržno stanje brez odloga odpravi in nam omogoči človeškemu dostojanstvu primerno življenje. Le tako bomo rešeni morečih skrbi, ki nam jih povzročata obupno pomanjkanje in zadolževanje, in bomo spet sposobni v polni meri izvrševati svoje poklicne dolžnosti.«

Finančnemu ministru in ministru za prehrano je poslal aksijski odbor naslednjo brzojavko:

»Aksijski odbor organizacij drž. in samoupravnih uslužbenecv in upokojencev v Ljubljani, v katerem sodeluje 29 stanovskih organizacij, ugotavlja, da uvedba uradniške aprovizacije ne more urediti položaja drž. nameščencev in upokojencev, in je zato proti zakonitvi uredbe o uradniški aprovizaciji. Rešitev vprašanja vidimo le v fiksiranju cen in zvišanju prejemkov.«

Podpore neomogućenih hčerâ

V zadnji lantski številki našega lista smo objavili besedilo tožbe, ki jo je glavna kontrola vložila proti odločbi fin. ministrstva, s katero je bila neki neomogućeni hčeri državnega uradnika priznana podpora v smislu čl. 7. uredbe od 8. marca 1940, M. s. št. 319. — Tam smo tudi objubili, da objavimo razsodbo državnega sveta v tej stvari, ko jo prejmemo.

Doslej prizadeta stranka v svoji zadevi še ni prejela razsodbe od drž. sveta, pač pa smo dobili v roke neko drugo razsodbo v popolnoma podobnem primeru, kjer se je proti priznanju navedene podpore prav tako pritožila glavna kontrola pod št. 136.705 z dne 31. oktobra 1940. Državni svet je izdal razsodbo št. 28.141/40 z dne 23. decembra 1940. Utemeljevanje te razsodbe se glasi takole:

»Z izpodbijano odločbo je bila dovoljena podpora imenovani kot neomogućeni hčeri bivšega državnega uslužbenca na podlagi čl. 7. uredbe z dne 8. marca 1940, M. s. št. 319.

Glavna kontrola v tožbi proti tej odločbi navaja, da se hčeram bivših drž. upokojencev more dovoliti podpora samo pod pogoji, če je bila tem hčeram dovoljena in če se jim je izplačevala pokojnina po očetovi smrti in so potem to pokojnino uživale do uveljavljenja navedene uredbe in če so jo izgubile, že ko je veljala ta uredba. Ker v tem primeru prizadeta ni uživala rodbinske pokojnine do uveljavljenja te uredbe niti ni iste, ko je uredba že veljala, izgubila je izpodbijano odločba nasprotna zakonu in bi jo bilo zato treba razveljaviti.

Državni svet je spoznal: Po čl. 7., odst. 1., uredbe M. s. št. 319/40, neomogućeni hčeram drž. uslužbenecv, ki po zakonih, ki so bili uveljavljeni pred 1. aprilom 1931, izgube pravice do pokojnine oz. vzgojnine po dopolnitvi določenih let starosti in ni zakonske možnosti, da bi se jim še naprej izplačevala pokojnina, življenjska renta, milostna oskrbnina ali podpora,

sme pristojni minister (oz. ban banovine Hrvatske) v soglasju s fin. ministrom dovoliti podporo od 250 do 500 din na mesec brez pravice do doklade, če nimajo drugih sredstev za vzdrževanje.

S tem predpisom se je torej hotelo neomogućene hčere drž. uslužbenecv, upokojenih po zakonih, ki niso priznavali neomogućenim hčeram drž. uslužbenecv pravice do rodbinske pokojnine oz. vzgojnine do omožitve, temveč samo do določene starosti (do 16., 18., 21. ali 24. leta), kolikor toliko izenačiti glede pravice do rodbinske pokojnine s hčeram drž. uslužbenecv, upokojenih po zakonih iz leta 1931. Zato se jim, ker ni zakonske možnosti, da bi se jim dala rodbinska pokojnina, življenjska renta, milostna oskrbnina ali podpora, sme dovoliti podpora, ki je glede prejemanja vezana samo na pogoj, da so izgubile ali bi bile izgubile pravico do rodbinske pokojnine oz. vzgojnine po zakonih, po katerih so bili upokojeni njihovi očetje, in razen tega, da nimajo drugih sredstev za vzdrževanje. Da je to bila zakonodavčeva intencija pri izdajanju tega določila, se jasno vidi tudi iz 2. odstavka čl. 7. iste uredbe, po katerem se pravica do podpore izgubi ravno v tistih primerih, v katerih se izgubi tudi pravica do rodbinske pokojnine. Za uporabo čl. 7. navedene uredbe torej ni bistveno to, da je neomogućenim hčeram drž. uslužbenecv morala biti priznana rodbinska pokojnina, ki se jim je prencala izplačevati že, ko je veljala ta uredba, temveč je bistveno, da bi po zakonu, po katerem jim je bil upokojen oče, same po določeni starosti ne mogle uživati niti rodbinske pokojnine niti vzgojnine, življenjske rente, milostne oskrbnine niti podpore in da v trenutku podelitve podpore nimajo drugega vzdrževanja. Nič ne vpliva okolnost, ali jim je oče umrl, preden so dosegle to starost, ali potem, kakor tudi nič ne vpliva dejstvo,

ali se jim je rodbinska pokojnina izplačevala ali ne. Iz teh razlogov je prva trditev v tožbi glavne kontrole neutemeljena.

Prav tako je neutemeljena tudi druga trditev, da je morala prizadeta uživati rodbinsko pokojnino do uveljavljenja te uredbe in da jo je morala izgubiti, ko je ista že veljala, češ da čl. 7. uredbe M. s. št. 319/40 nima vzvratne moči. V čl. 7. te uredbe je govor o tistih neomogućenih hčerah državnih uslužbencev, ki so po prejšnjih zakonskih predpisih, to je po zakonskih predpisih, ki so veljali pred uveljavljenjem uradniškega zakona z dne 1. aprila 1931, izgubile ali bi bile iz-

gubile pravico do rodbinske pokojnine zaradi določene starosti. S to odredbo se torej urejajo primeri, ki so nastali v minulosti ali ki bi bili nastali na podlagi zakonov, ki so veljali pred 1. aprilom 1931, toda glede priznavanja in izplačevanja podpor pa velja ta določba pro futuro. Zato v izpodbijani odločbi upravno oblastvo, ko je določilo, da prizadeti pripada podpora od 1. julija 1940 dalje, ni napačno uporabilo uredbe za ta konkreten primer, kakor to trdi tožba.

Iz vsega navedenega sledi, da trditve tožbe niso utemeljene v zakonu in je bilo zato treba tožbo glavne kontrole kot neutemeljeno zavrniti.

Vestnik

Društva žandarmerijskih upokojencev za Jugoslavijo s sedežem v Ljubljani.

V nekem upokojenskem listu smo čitali prvi del spomenice, ki jo je vložilo Društvo državnih upokojencev v Splitu (pri katerem tudi naši stanovski tovariši sodelujejo) na vojne ministra zaradi različnega postopanja pri določitvi, kdo ima pravico na draginjsko doklado kot služitelj in kdo kot zvaničnik. Tu gre za vse tiste upokojene orožnike, ki so bili upokojeni po bivših avstrijskih predpisih. Na razna vprašanja, kaj je s tem, odgovarjamo: to vprašanje za nas ni novo in smo že v tem smislu dosti storili, da se določeno reši. Stališče, ki ga pri tem zavzemamo, je tole: kdor ni bil leta 1920. v aktivni službi, ni kaplar, ker zanj ne velja tisti odlok vojnega ministrstva, da bi iz vodnika ali podstražmojstra postal kaplar s služiteljsko draginjsko doklado. Ti so po tedaj veljavnih predpisih bili podčastniki in kot taki upokojeni. Zanje odlok vojnega ministrstva ne velja, zato jim pripada doklada kot podčastnikom oz. po zadevni uredbi kot zvaničnikom. Dejstvo je, da so veliki župani pri prevedbah iz kronke na dinarsko pokojnino ravnali različno. Nekateri so bili formalno prevedeni v kaplarje pri določitvi dinarske pokojnine, drugi so bili spet v svojem bivšem činu enostavno z novimi dekreti prevedeni s kron na dinarje. Zato je danes zaradi različnih nazorov referentov pri velikih županih toliko vrst prevedbenih dekretov.

Eni prejemalejo služiteljsko doklado, drugi zvaničniško, dasi so vsi v istem činu.

Finančna direkcija se drži pravila, da, kdor ima v dekretu besedo kaplar, dobiva služiteljsko doklado, kdor pa ne, dobiva zvaničniško.

Glede tistih pa, ki jih med drugim omenja splitska spomenica, ki so bili upokojeni že v Jugoslaviji in so bili leta 1920. prevedeni v kaplarje, dasi so bili prej podčastniki in s tem v vrsti zvaničnikov, a so bili vendar upokojeni kot degradiranci kaplarji, je danes prepozno za popravlja-

nje. V smislu naredbe ministrstva za narodno obrambo z dne 4. junija 1914. Dep. XX, št. 3005, so bili v orožništvu vsi titularni čini odpravljani in določeni le čini: žandar, to je bil vsak aktivni orožnik s korporalskim činom. Drugi je bil vodnik, preveden iz žandarma tit. postaje vodja, tretji pa podstražmojster, prej žandarm tit. narednik. Vojno ministrstvo je na predlog komandanta žandarmerije v svojem Službenem listu št. 17 iz leta 1920., str. 589 do str. 590, vse te tri vrste činov vrglo med kaplarje. Po drugi strani je pa isto ministrstvo v Službenem listu št. 47 iz leta 1919., str. 1227—29, v stalni vojski vse uslužbenke vključno korporala prevedlo v kaplarje. Med te bi spadali samo definitivni žandar. Vodniki so bili prevedeni v podnarednike, v orožništvo pa v kaplarje. Naredniki (Feldwebel) so postali naredniki. Pri orožništvu je bil tretji čin podstražmojster (Vizewachtmeister) enak naredniku v vojski; ta je bil torej tudi degradiran za kaplarja. Sledili so čini višjih podčastnikov kakor: stražmojster II. razreda in stražmojster I. razreda. Prvi je bil degradiran za podnarednika, slednje in z njim vse višje položaje, ki so bili uvrščeni med gažiste brez čina, je pa vojno ministrstvo uvrstilo med narednike.

Danes je pač tako, ker se takrat ni nihče pritožil. — Vse to omenjena spomenica obdelava na desetih straneh, toda danes, pa dvajsetih letih, je za tako popravljanje prepozno in ni nobenega upanja na uspeh.

Mi se bomo trudili, da za vse tiste, ki so bili upokojeni po bivših avstrijskih predpisih, in o katerih uredba vojnega ministrstva ne določa, da tudi zanje veljajo ti predpisi, dosežemo odločbo, da so ostali podčastniki in s tem upravičenci do zvaničniških doklad. Ponovno vlogo v tej zadevi bomo predložili odločujočim in, ko dobimo rešenje, ga bomo objavili na tem mestu.

Vestnik

Poziv na sodelovanje. Vnovič vladno prosimo vse tovariše, ki so večji pisanja, naj vstopijo v krog sotrudnikov našega lista. S sodelovanjem pripadnikov raznih strok službe in tovarišev iz raznih krajev bi postal list še vse zanimivejši in bolj vsestranski. Zlasti veljaj to vabilo samoupravnim tovarišem, zlasti banovinskim uslužbencem in upokojencem, katere še prav posebno vabimo k sodelovanju.

Osrednji odbor pri fin. ministru. Dne 3. marca je dr. Šutej sprejel odposlanstvo Osrednjega odbora organizacij drž. uslužbencev v Beogradu. Finančni minister je v razgovoru, kako bi se nam pomagalo, označil svoje namere in izjavil, da so že zagotovljena potrebna denarna sredstva za organizacijo prehrane in preskrbe drž. uslužbencev in upokojencev z najpotrebnejšimi življenjskimi potrebščinami. Zato je naše odposlanstvo napotil k pristojnim ministrom, ki bodo izdelali v podrobnostih ta načrt. Poudaril je, da morajo drž. uslužbenci tudi sami sodelovati, da se to vprašanje kar

najbolje uredi in da morajo sporazumno pomagati pri naporih, ki bodo v tem smislu potrebni. Odposlanci so s fin. ministrom obravnavali tudi vprašanje kreditov, ki so potrebni za ureditev dolgov drž. uslužbenstva. Osrednji odbor bo v vseh navedenih vprašanjih nadaljeval svoje delo, o katerem smo že svojčas poročali.

Za izboljšanje našega položaja. Na zadnjem zasedanju banskega sveta je ljubljanski občinski predsednik in član banskega sveta dr. J. Adlešič predlagal sprejetje naslednje resolucije za zvišanje naših prejemkov. Resolucijo je objavil »Slovenec« in se glasi: »1. Državna uprava naj izvede ureditev plač vseh javnih nameščencev in jim zajamči vsaj eksistenčni minimum, ki bo ustrezal današnjim prehranjevalnim cenam; 2. da bo ta ureditev plač javnih nameščencev ostala trajna, naj državna uprava izda potrebne mere, da se ustavi naraščanje draginje in da se ustalijo cene vseh življenjskih potrebščin; 3. ako državna uprava ne more doseči predlaganih mer z

rednimi davčnimi in finančnimi viri, naj pristopi k izrednim meram, eventualno tudi k oddaji premoženja, da se s tem ustavi naraščanje draginje in ohrani vrednost dinarja.«

Se o prevedbi častniških pokojnin. V posameznih redkih primerih se je dogodilo, da so častniške pokojnine po nedavni prevedbi nižje kakor pred njo. Vsi taki častniki oz. njihove družine imajo pravico, da se odločijo za prejšnje, višje prejemke. Finančno ministrstvo je zdaj pojasnilo, da naj direkcije takoj, ko prizadeti zahtevajo izplačevanje prejšnjih prejemkov, vrnejo plačilne naloge za nakazilo prevedenih pokojniških prejemkov in prizadetim izplačujejo še naprej stare, neprevedene pokojnine. Zato bodo direkcije, ko prejmejo plačilne naloge in ugotove, da so pokojnine po prevedbi nižje, pozvale tiste častnike oz. njihove družine, naj izjavijo, katere prejemke žele prejemati. Zadevne prošnje bodo predlagale ministrstvu, prosilec pa še naprej izplačeval stare prejemke.

Oblike kemično čisti, barva, plišira in lika tovarna J. O. S. REICH.

Upokojenec

Izredni prispevek in staroupokojenci. S finančnim zakonom za leto 1934/35 je bil uveden kot samo začasna davščina tako imenovani »izredni prispevek«, ki se je odmeril v višini enega odstotka obveznikom uslužbenskega davka od prejemkov, zavezanih temu davku. Izjemoma so tega davka, ki je bil nato z vsemi sledečimi finančnimi zakoni podaljšan, tako da se je iz časnega pretvoril v trajno obremenitev, ki zdaj po nemarnem nosi ime »izrednega« prispevka, oproščeni izmed državnih uslužbencev orožniki, graničarji, podčastniki in staroupokojenci. Po uredbi o proračunskih dvanajstih za april—julij 1940 so pa oproščeni tudi dninarji (dnevničarji) za ponavljajoče se prejemke, ki jih za nazaj prejemalejo za dejansko opravljene posle. — Bil bi že skrajni čas, da se ta izredna obremenitev obveznikov uslužbenskega davka, kamor spadamo vsi javni uslužbenci in upokojenci, odpravi, ker ni utemeljena in že po naslovu samem ni bila uvedena z namenom, da ostane trajna.

Pogrebina. Čeprav smo že neštokrat pisali o tem in navedli točno vse zadevne predpise, nas vendar še vprašujejo posamezni naročniki za podatke oz. navodila, kako se doseže priznanje pogrebne oz. kdaj ta pripada upravičencem. Zato ponavljamo, da se izplačajo po smrti aktivnega uslužbenca (-ke) ali osebnega upokojenca (-ke) kot pogrebina celotni enomeščni prejemki umrlega. Iz tega torej sledi, da pogrebina ne pripada po smrti rodbin-

Iz organizacij

Profesorji pri prosvetnem ministru. Sredi februarja je prosvetni minister dr. M. Krek sprejel predsedništvo glavnega odbora Jugoslov. profesorskega društva. Odposlanci so mu izročili tri spomenice in ga prosili, naj podpira njihove težnje, izražene v teh vlogah. To so: omogočenje rednega napredovanja profesorjev v III./2. položajno skupino, dalje priznanje službenih let profesorjem, ki so bili prej začasni predmetni učitelji ali začasni učitelji osnovnih in meščanskih šol, za napredovanje po skupinah in vnovično priznanje doklad omoženim drž. uslužbenkam. Prosvetni minister je profesorjem izjavil, da se morejo z zupananjem obračati nanj kot na svojega prijatelja in zaščitnika in da jim bo skušal ustreči, kolikor mogoče. Glede napredovanja v III./2. položajno skupino je izjavil, da so bili potrebni koraki že storjeni in da je upati, da bo ta zahteva izpolnjena. Tudi glede ostalih vprašanj po profesorske želje zastopal z vsem poudarkom. Prav tako je pokazal prosvetni minister pripravljeno, da v raznih osebnih zadevah ugodi upravičenim željam in popravi vse morebitne nepravilnosti. — Isto odposlanstvo je obiskalo tudi trgovskega ministra in ga zaprosilo za podporo glede istih zadev. Minister dr. Iv. Andres je izjavil, da on sam misli, da je treba vsem drž. uradnikom s popolno fakultetsko izobrazbo omogočiti redno napredovanje v III./2. položajno skupino. Za napredovanje vseh profesorjev na srednjih strokovnih šolah njegovega resora bo pa zahteval odobritev naknadnih kreditov. Tudi se bo zavzel za priznanje let začasne službe.

Sodelovanje monopolskih uradnikov v Osrednjem odboru. Združenje monopolskih uradnikov v Beogradu je obvestilo ondodni Osrednji (centralni) odbor organizacij drž.

NABAVLJALNA ZADRUGA DRŽ. USLUŽBENCEV

Ljubljana, Vodnikov trg št. 5

VABILO NA

XIX. REDNI LETNI OBČNI ZBOR

ki bo v dvorani Del. zbornice v Ljubljani, Miklošičeva cesta, 29. marca 1941 ob 19,30

s sledečim dnevnim redom:

1. Konstituiranje občnega zbora.
2. Poročilo upravnega odbora.
3. Poročilo nadzornega odbora.
4. Razpravljanje in sklepanje:
  - a) o odobritvi poročila uprav. odbora;
  - b) o odobritvi poročila nadzor. odbora;
  - c) o odobritvi sklepnih računov;
  - č) o predlogu za razdelitev poslovnega prebitka;
  - d) o razrešnici upravnemu in nadzornemu odboru.
5. Dajanje pooblastila upravnemu odboru in določitev:
  - a) najvišjega zneska, do katerega se sme zadruga skupno zadolžiti;
  - b) najvišjega zneska, do katerega se sme posameznim zadrugnikom kreditirati.
6. Predlogi in pritožbe zadrugnikov.
7. Volitev treh članov in treh namestnikov upravnega odbora, enega člana in dveh namestnikov nadzornega odbora.
8. Raznoterosti.

Opomba:

1. Skupščina sklepa polnovečajno, kadar je navzoč eden več kot polovica zadrugnikov (čl. 51. pravil). Ako na določeni dan in določeno uro ne bi prišlo toliko število zadrugnikov, se bo vršil občni zbor pol ure kasneje, to je ob 20. uri, na istem kraju in z istim dnevnim redom in bo sklepal polnovečajno brez ozira na število navzočih zadrugnikov.
2. Letni račun za leto 1940. je zadrugnikom na vpogled v zadrugni pisarni med delovnimi urami od 14. marca t. l. dalje.
3. Poročilo upravnega in nadzornega odbora se bo prečitalo na občnem zboru.

Za upravni odbor:
Zigon Alojzij s. r.,
t. č. predsednik.

skih upokojencev (vdove ali sirot). — Za pridobitev pogrebne je treba predložiti izplačilni blagajni (za aktivne uradu, kjer je umrl služboval, za upokojence pa finančni oz. železniški direkciji, ki mu je izplačevala pokojnino) dvojje listino: mrtvaški list in račun pogrebnih stroškov, ki pa mora biti izstavljen na ime tistega, ki prosi za pogrebino. Če pa ta nima računa, poravnane ali neporavnane, mora predložiti občinsko potrdilo, da je poravnal pogrebne stroške za pokojnim oz. da je dolžan poravnati jih. Ko sta ti dve listini predloženi izplačilni blagajni, se pogrebina takoj nakaže, tako da jo prosilec že v nekaj dneh prejme.

Zadrugne vesti

Hranilni in posojilni konzorcij v Ljubljani. Člane te naše najstarejše, zaslužne kreditne zadruge opozarjamo, da je v ponedeljek, dne 17. marca, občni zbor zadruge v njenih poslovnih prostorih v Ljubljani, Gajeva ulica 9. Začetek ob sedmih zvečer.

Pristopanje novih članov v zadrugo. Železničarska nabavljalna zadruga je objavila, da je zadnje mesce vstopilo mnogo članov. Zadrugo to sicer veseli, ker dokazuje, da so ti tovariši končno le prišli do spoznanja, koliko je vredna lastna zadruga, veselje bi pa bilo še večje, če bi se bili ti novi člani tega zavedli že pred sedanjo stisko in že prej pristopili. Dasi bo zadruga člane še naprej sprejemala, vendar ugotavlja: »Naši stari člani, ki so zadrugo gradili, ki so s svojim dolgoletnim nabavljanjem, svojim varčevanjem itd. omogočili, da je zadruga lahko zbirala rezervni sklad in uspešno opravljala svojo nalogo, ne smejo biti prikrajšani zaradi novih članov, ki so pristopili šele v zadnjem času. Zato morajo ti novi člani razumeti stališče zadruge, da bo tudi posledj oskrbovala z življenjskimi potrebščinami v prvi vrsti svoje zveste stare člane in šele potem, ko ji bodo odmerjene zadostne količine blaga, tudi nove. Kdor pošteno misli, nam bo priznal, da je to stališče pravilno.« — Tako je!

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev z o. j. v Ljubljani, Gajeva ulica št. 9 — v lastni hiši

Najstarejša kreditna zadruga državnih uslužbencev v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874. Poštni čekovni račun št. 10.681. Tel. 3413. Daje le svojim članom posojila največ do 10.000 din po 7 % proti zaznambi na plačo na prvem mestu in poroštvo.

Rabite pisariške potrebščine, pisemski papir, svinčnike, nalivna peresa, avtomatične svinčnike, obrnite se do KNJIGARNE UCITELJSKE TISKARNE V LJUBLJANI, ali do njeni podružnici v MARIBORU in CELJU